

Peter Christian Kämpfer

Programma In Festo Paschatis, Qvo Rector Academiae Rostochiensis, M. Petrus Christianus Kämpfer, Metaphisices Prof. Pvbl. Ordin. ... De Praecipvis Qvibvsdam Resvrrrectionis Christi Frvctibvs Strictim Disserens, Cives Academicos ... Ad Ferias Paschales, Pia Mente Celebrandas, Pro Officii Ratione Cohortatvr

Rostochii: Typis Ioannis Iacobi Adleri, [1748?]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1004034849>

Druck Freier Zugang

J. 512.

—
1748 Osterm

~~A-1256.~~ 296.

076.1748.

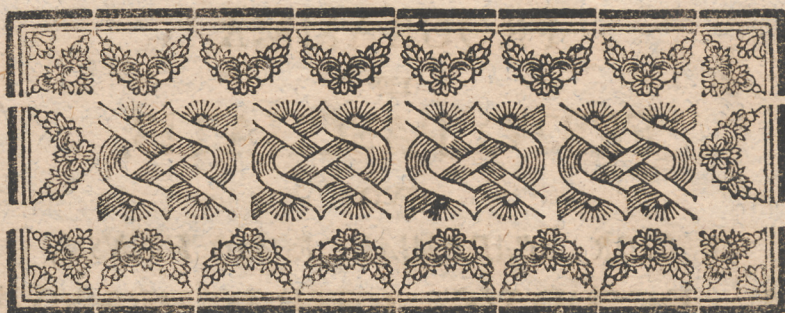
PROGRAMMA
IN
FESTO PASCHATIS,
QVO
RECTOR ACADEMIAE ROSTOCHIENSIS,
M. PETRVS CHRISTIANVS
Tämpfer,
METAPHISICES PROF. PVBL. ORDIN. ET AD
AEDEM MARIAE ECCLESIASTES,

DE
PRAECIPVIS QVIBVSDAM
RESVRRECTIONIS CHRI-
STI FRVCTIBVS
STRICTIM DISSERENS,
CIVES ACADEMICOS O. O. HONOR-
TISSIMOS
AD FERIAS PASCHALE,
PIA MENTE CELEBRANDAS,
PRO OFFICII RATIONE COHORTAT

R O S T O C H I I,
TYPIS IOANNIS IACOBI ADLERI, ACADEMIAE
TYPOGRAPHI,

As 1256 296

Multa omnino sunt argumenta, ex quibus Saluatoris nostri diuinitas probari potest. In horum censum iure meritissimo etiam refertur hoc, quod CHRISTVS mortis vincula ipsemet dissoluit, et viuus in hanc coeli lucem ex sepulcro regressus est. Sententiam nostram tuemur ipso Apostoli Pauli testimonio, dum Rom. I v. 3. 4. adfirmat, Filium Dauidis, humani generis Redemptorem, fortissime DEI Filium ex mortuorum resurrectione declaratum esse. Impossibile quippe erat, IESVM Nazarenum à morte contineri aut superari, Act. II v. 24. Hoc modo autem vitam recipiens et ex sepulcro egressus, apertissime probauit, se esse eum, qui mortis imperium habuerat, hoc est, DEI Filium, vitae principem atque auctorem. Nec obstat huic adfertioni nostrae, quando sacrae litterae testantur, CHRISTVM ex mortuis resuscitatum esse per gloriam Patris Rom.

Rom. VI. v. 4. coll. Eph. I. v. 20. Col. II. v. 12. Egregie
hac in caussa mentem suam exponit celeberrimus quon-
dam CHRISTOPHORVS CELLARIVS in Programmate,
quod A. R. S. MDCLXXXVI. in lucem prodiit, et inter
Programmata, varii argumenti oratoriis exercitiis prae-
missa, est LVII p. 411. sq. ita pronuncians: „Per saepe quidem
„oracula dicunt, Christum à Patre DEO resuscitatum esse,
„quod quamlibet non dissimile illorum exemplis videamur,
„tur, qui à morte in vitam reuocati sunt; tamen tantum
„à nostro abest, vt hoc scripturae stilo diuinitas eius ob-
„scuretur, vt eodem potius clarissime illuminata omnes
„dubitationis errores disiiciat. Vt enim silentio praeter-
„mittamus, non semel proditum esse, penes ipsum Chri-
„stum tantum potestatis fuisse, vt pro arbitrio deponere
„vitam atque recipere eandem potuerit; etiam resusci-
„tante Patre FILIVS DEI demonstratus est. Personam
„enim perditissimi cuiusque in se suscepit sanctissimus
„Seruator, ex osus ob id Patri et detestabilis, siue, vt diuinis
„litteris expressum est, ארר et κατάρα factus. Ne er-
„go dubitatio nobis superesset, quasi Christus non plene
„reconciliasset Patrem, eiusque ardentissimam iram ex-
„stinxisset; saepe numero diuinis scripturis significatur,
„Patrem ipsum mortis vincula exsoluisse, filiumque su-
„um reduxisse in vitam, vt intelligamus omnes, quae pro
„sceleribus humani generis perficienda erant & persol-
„uenda, ita abunde à Christo praestita & persoluta esse,
„vt nihil irae & indignationis diuinae superesset. Ete-
„nim qui propter scelera nostra abiectus à DEO & ad mor-
„tis supplicium damnatus erat; propter ἀνάστασις & re-
„conciliationem nostri resuscitatus à mortuis est. Nisi
„enim per Christum conciliati DEO essemus; eum, qui
„nostram personam sustinebat, aeternis vinculis, quibus
„constrictus erat, non emitti passus esset, multo minus
)(2 „ipse

„ipse eum explicasset, sed tam diu tenuisset vinctum &
„captiuum, quoad pro singulis satisfecisset, quorum caus-
„sam vel sanguine suo expiandam potius, quam defenden-
„dam in sese susceperat. Ex quo manifestissimum est, qui
„difficillimam hanc personam tueri potuit & DEum ita
„placare, vt vinculis, in quae coniectus erat, dimitteretur;
„angustiores humana forma esse, & ipsum DEI Filium,
„quod infinitam DEI iram sedare & execrabile humanum
„genus in gratiam reducere, nullius potest esse, quam qui
„ipse infinita auctoritate pollet & DEO Patri aequalis exsi-
„stit. Hoc cum pulcerrime probari etiam ex eo possit, quod
„placatus & reconciliatus Pater CHRISTum sequestrum no-
„strum ex morte excitauit; quis dubitabit, vtroque mo-
„do, tum quo se ipse suscitauit, tum quo à Patre excitatus
„est, DEMONSTRATVM ESSE DEI FILIVM. Tales
meditationes publica Christianorum laetitia nobis iam sup-
peditat, dum festi paschalis sollemnitas CHRISTVM, ceu
victorem mortis potentissimum, nobis ob oculos ponit.

Officii ratio à me postulat, vt ad festum paschatis pie
celebrandum Vos, Ciues Academiae O. O. Honoratissimi,
omni studio adhorter. Quae autem Vobiscum iam com-
municabo? Intra angustos temporis limites iam positus
sum, siquidem alia negotia, quae nullam pati potuerunt
moram, praeter omnem expectationem se mihi obtule-
runt. Liceat itaque *praecipuos quosdam resurrectionis*
CHRISTI *fructus* animo et cogitatione quasi percurrere.

Plurimos eosque praestantissimos resurrectionis CHRI-
STI fructus tamquam ex refertissimo penu scriptura sacra
nobis suppeditat. Nos autem hac vice trium tantummo-
do faciemus mentionem. Primo loco inter fructus re-
surrectionis CHRISTI numeramus *iustificationem nostram*.
CHRISTVS enim resuscitatus est propter iustificationem
nostram

nostram, Rom. IV. v. 25. Est quippe resurrectio CHRI-
STI testimonium evidentissimum, quod CHRISTVS obe-
dientia sua consummatissima DEO offenso ex asse satisfe-
cerit, & peccatorum remissionem atque iustitiam nobis
sit promeritus. Hinc etiam CHRISTVS, ē sepulcro, tan-
quam mortuorum carcere, egressus, per ministerium re-
conciliationis remissionem peccatorum nobis adplicatam
voluit Ioh. XX. v. 23. Quod si quis hic quaerat, cur Scri-
ptura Sacra iustitiam nostram modo sanguini & morti,
modo autem resurrectioni CHRISTI adscribat; respon-
deo verbis Theologi quondam Wittebergenfis celebratifi-
simi AEGIDII HVNNII in Rom. V. v. 15. ita scribentis:
„Pertinet igitur haec quoque (videlicet resurrectio CHRI-
„STI) ad iustificationis negotium, sicut infra quoque do-
„cet; Hoc inquit est verbum fidei, quod praedicamus,
„nempe si confessus fueris ore tuo, Dominum IESVM, &
„credideris in corde tuo, quod DEVS illum excitavit à mor-
„tuis, saluus eris. Et rursus Phil. 3. Quae mihi lucra
„erant pro damnis reputo, ut reperiar in illo, non habens
„meam iustitiam ex lege, sed eam, quae est per fidem CHRI-
„STI, ut cognoscam illum & potentiam resurrectionis e-
„ius & communionem passionum eius. Ergo circa caus-
„sam iustificationis meritoriam coniungi videmus & pas-
„sionem & resurrectionem CHRISTI. Nam etsi mors e-
„ius sufficientissimum fuit λόγος pro expiatione iniustitiae
„& reparatione iustitiae; tamen non frustra Paulus resur-
„rectionem quoque coniungit. Per hanc enim innotuit
„& declaratum est, quod omnes hostes, peccatum, Sata-
„nam & mortem deuicerit: qui si non resurrexisset, ma-
„nifestum fuisset indicium, ipsum non vicisse mortem, sed
„potius à morte superatum: Et proinde, si mortem non
„vicisset, tum neque eum, qui mortis in nos habebat im-
„perium, id est, diabolus: itaque nec peccatum, cuius
)(3 „stipen-

„stipendium est mors, plene expiasset; quandoquidem
 „expiato peccato, morti nullus est amplius locus reliquus.
 „Vt palam sit, non posse nec debere resurrectionem CHRI-
 „STI à merito iustitiae nobis partae excludi. Et hic Syn-
 „ecdoche vsita ta in S. litteris obseruanda venit. Inter-
 „dum enim Scriptura iustificationem tribuit obedientiae
 „CHristi, quam legi praestitit, vt Rom. 5. Gal. 4. Inter-
 „dum passioni & sanguini eius I. Ioh. I. Interdum resur-
 „rectioni, vt hoc in capite. Quibus omnibus tamen *κατὰ
 „τοῦ ἐκδοχῆν* totum meritum CHristi includitur & intelligi-
 „tur. CHristus enim totus est noster vna cum omnibus,
 „quae in terris fecit & passus est, obedientia, passione, mor-
 „te & resurrectione sua; non modo sufficientem, sed su-
 „perabundantem passionem pro totius mundi peccatis hu-
 „mano generi acquirens, vt exuberante peccato, magis
 „exuberet gratia, Rom. 5.

Porro autem fructibus resurrectionis CHristi adnu-
 meramus *mortificationem veteris & viuificationem noui ho-*
minis. CHRISTVS quippe virtute resurrectionis suae
 membra nostra terrena mortificat, ne in posterum suas ex-
 erceant actiones, & vires largitur nouas, vt in vitae pu-
 ritate DEVM colamus. CHRISTVS nostrum caput est,
 nos vero eius membra sumus. Hinc mors eius efficax est
 ad nequitiam carnis nostrae refrenandam; resurrectio ve-
 ro ad sanctiorem vitam suscitandam & instaurandam. Hunc
 fructum ex resurrectione CHRISTI exspectandum esse,
 Paulus aperte docet, Rom. VI. v. 3. *Sepulti sumus, inquit,*
vna cum illo, (CHRISTO) per baptismum in mortem: vt quem-
admodum excitatus est CHRISTVS ex mortuis per gloriam Pa-
tris, ita & nos in nouitate vitae ambulemus. Quod argumen-
 tum Apostolus I. c. v. 5. sq. egregie exponit. A mortis soci-
 etate ad vitae participationem Paulus hoc loco transitum
 facit,

facit, & praecipit, vt CHRISTI morte vetus homo aboleatur & eius resurrectione iustitia instauretur, nosque nouae efficiamur creaturae. Quemadmodum enim surculus cum arbore, in quam insertus est, communem habet vitae & mortis conditionem: ita & nos non minus vitae, quam mortis CHRISTI participes esse debemus. Quapropter etiam Apostolus 2 Cor. V. v. 15. scribit: *CHRISTVS pro omnibus mortuus est, vt, qui viuunt, posthac non sibi viuant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est & resurrexit*, h. e. vt non indulgeant prauis carnis desiderijs, sed CHRISTO totos se dedant & ad eius beneplacitum vitam suam componant.

Ex fructibus resurrectionis CHRISTI tandem etiam commemorabimus *resurrectionem finaliter credentium ad vitam gloriae*. Quantum momenti resurrectio CHRISTI habeat ad resurrectionem iustorum & aeternam glorificationem adstruendam, ex I Cor. XV. v. 12. sqq. est manifestissimum. Cum enim in Ecclesia Corinthiaca non deessent profana ingenia, quae siue malitia, siue Philosophiae ratiunculis fascinata, resurrectionem mortuorum in dubium vocarent, & hoc modo non tantum turbarent infirmos, verum etiam fidei Christianae fundamenta euertere conarentur, Apostolus Paulus malo tam pestilenti resurrectionem CHRISTI opposuit. Mentem aduertamus in primis ad verba I Cor. XV. v. 20. 21. 22. 23. *CHRISTVS surrexit ex mortuis, primitiae eorum, qui dormierunt, fuit. Postquam enim per hominem mors, etiam per hominem resurrectio mortuorum. Quemadmodum enim per Adam omnes moriuntur, ita & per Christum omnes viuificabuntur. Vnusquisque autem in proprio ordine, primitiae Christus, deinde ii, qui sunt Christi in aduentu ipsius*. Hinc etiam Iobus, fide Goelis sui resurrectionem praeuidens, se quoque in die nouissimo

ex

ex puluere terrae suscitatum iri, laetatur Iob. XIX.
v. 25. 26.

Perpendite, Ciues Academiae Optimi, hos resurrectionis CHRISTI fructus, & omni studio in id incumbite, vt horum fructuum pretiosissimorum fiatis participes. Plena hilaritatis oratione laudate CHRISTVM, hostium inferorum atque mortis victorem potentissimum; Iustitiam, à CHRISTO partam, adplicatione indiuiduali vestram facite; Eo omnes cogitationes vestras dirigite, vt scientiis operam dantes etiam verae in DEVM pietati studeatis; Ardentia vota & sanctas preces ad DEVM fundite, vt nos omnes in vera & constante fide ad extremum vitae halitum conferuet, quo aliquando vi resurrectionis CHRISTI ad vitam aeternam surgamus & cum CHRISTO triumphemus in saeculorum saecula,
Amen.

P. P. SVB SIGILLO RECTORALI ACADEMICO, FERIA I.
PASCHATIS, IPSO TIBVRTII DIE, A. O. R. MDCCXLVIII.

facit, & praecipit, vt **CHRISTI** morte vetus homo
atur & eius resurrectione iustitia instauretur, nosqu
uae efficiamur creaturae. Quemadmodum enim sur
cum arbore, in quam insertus est, communem hab
tae & mortis conditionem: ita & nos non minus
quam mortis **CHRISTI** participes esse debemus.
propter etiam Apostolus 2 Cor. V. v. 15. scribit: **C**
STVS pro omnibus mortuus est, vt, qui viuunt, posthac m
viuant, sed ei, qui pro ipsis mortuus est & resurrexit, h
non indulgeant prauis carnis desideriis, sed **CHRIST**
tos se dedant & ad eius beneplacitum vitam suam
ponant.

Ex fructibus resurrectionis **CHRISTI** tandem
commemorabimus *resurrectionem finaliter credentiu*
vitam gloriae. Quantum momenti resurrectio **CHR**
habeat ad resurrectionem iustorum & aeternam glor
tionem adstruendam, ex I Cor. XV. v. 12. sqq. est ma
ftissimum. Cum enim in Ecclesia Corinthiaca non
sent profana ingenia, quae siue malitia, siue Philoso
ratiunculis fascinata, resurrectionem mortuorum in
um vocarent, & hoc modo non tantum turbarent
mos, verum etiam fidei Christianae fundamenta eue
conarentur, Apostolus Paulus malo tam pestilenti res
ctionem **CHRISTI** opposuit. Mentem aduertamus i
mis ad verba I Cor. XV. v. 20. 21. 22. 23. **CHRISTV**
rexit ex mortuis, primitiae eorum, qui dormierunt, fuit.
quam enim per hominem mors, etiam per hominem resur
mortuorum. Quemadmodum enim per Adam omnes mori
ita & per **Christum** omnes viuificabuntur. Vnusquisqu
tem in proprio ordine, primitiae **Christus**, deinde ii, qu
Christi in aduentu ipsius. Hinc etiam Iobus, fide Goe
resurrectionem praecuidens, se quoque in die noui

